

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เสียงประสานจากโครงสร้างประติมากรรม

HARMONY FROM STRUCTURE IN SCULPTURE

นาย ไพฑูรย์ ทองดี

MR.PAITHOON THONGDEE

เลขหมู่.....

78207

เลขทะเบียน.....

วัน,เดือน,ปี..... 26 ก.พ. 2551

.b..... 1198๖๖๑

.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

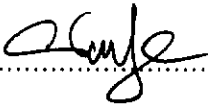
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

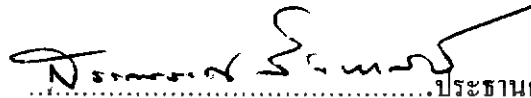
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำไสกี)

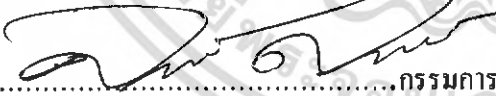
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

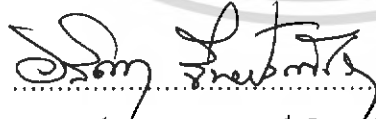
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ชาญชีวะ)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงดา)

.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศิรินิตย์ ตีรุจเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

เสียงประสานจากโครงสร้างประติมากรรม

THE HARMONY WITH THE STRUCTURE AND
SCULPTURE

ชื่อ

นาย ไพฑูรย์ ทองดี

รหัสนักศึกษา

46020254

สาขาวิชา

ประติมากรรม

ภาควิชา

จิตรศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2549

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ มงคล เกิดวัน

บทคัดย่อ

ดนตรีนับเป็นสิ่งที่ได้ขับกล่อมสร้างความสุขให้กับมนุษย์มาช้านาน ตามแต่นักแต่งเพลงในแต่ละยุคสมัยจะสร้างสรรค์ออกมา เนื่องจากมีโครงสร้างทางดนตรีที่แตกต่างกัน ดนตรีจึงได้แตกแขนงออกเป็นหลายแนวทางหลากหลายอารมณ์ อาทิเช่น ดนตรีคลาสสิก เพลงคันทรี่หรือเพลงลูกทุ่ง หรือดนตรีเฮฟวี เมทัล เป็นต้น บทเพลงที่มีความสมบูรณ์ทางแนวความคิดและวิธีการจำเป็นต้องเกิดจากการประสานกันของสิ่งต่างๆทั้งเสียงดนตรีและผู้เล่น ซึ่งในศัพท์ทางดนตรีเรียกกันว่า “ Harmony ” คือการผสมผสานอย่างกลมกลืน ข้าพเจ้าจึงนำแนวความคิดนี้มาสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรม แสดงถึงการใช้เทคนิคการเชื่อมโลหะและการปั้นปูนสด ผสมผสานให้เกิดความกลมกลืนและความงาม เพื่อตอบสนองแนวความคิด และเทคนิควิธีการอันเป็นลักษณะเฉพาะตัว

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ด้วยความเคารพรักและศรัทธา ขอบพระคุณสำหรับครอบครัวที่มอบความรักและความอบอุ่น ตลอดจนถึงการสนับสนุนทางด้านการศึกษาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์โกวิท ปรหมสุวรรณ ผู้จุดประกายแรงใจสำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะ และการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านศิลปะได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์มงคล เกิดวัน ที่ให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาต่างๆในการทำงาน อาจารย์ศรินทร์ย์ ศิริเจริญ ที่ให้ทัศนคติและข้อมูลต่างๆในความหมายของประติมากรรม รวมถึงคำแนะนำในมุมมองแบบประติมากร อันเป็นประโยชน์ยิ่งของ รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์ สุดท้ายนี้ขอขอบคุณความช่วยเหลือและกำลังใจจากเพื่อนๆ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกคน

ไพฑูรย์ ทองดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับจากองค์ประกอบของคนตรี	5
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
กระบวนการสร้างงาน	14
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	23
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	27
บทที่ 5 บทสรุป	30
เอกสารอ้างอิง	31
ภาพผลงานศิลปะ	32
ประวัติผู้เขียน	36

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบข้อมูลรูปที่ 1-4	7-8
ภาพร่าง3มิติ ชุดที่ 1 ชั้นที่1-2	11
ภาพร่าง3มิติ ชุดที่ 2 ชั้นที่1-3	12
ภาพร่าง3มิติ ชุดที่ 3 ชั้นที่1-2	13
ภาพประกอบแสดงขั้นตอนในกระบวนการสร้างผลงาน	
ผลงานชั้นที่ 1 ภาพที่ 1-4	15-16
ผลงานชั้นที่ 2 ภาพที่ 1-6	17-19
ผลงานชั้นที่ 3 ภาพที่ 1-4	20-21
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
ผลงานชั้นที่ 1 ภาพที่ 1-2	23
ผลงานชั้นที่ 2 ภาพที่ 1-4	24-25
ผลงานชั้นที่ 3 ภาพที่ 1-2	26
ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	
ผลงานชั้นที่ 1 ภาพที่ 1-2	27
ผลงานชั้นที่ 2 ภาพที่ 1-2	28
ผลงานชั้นที่ 3 ภาพที่ 1-2	29
ภาพประกอบผลงานศิลปะ	
เสียงประสานในอุดมคติ	33
การเดินทางของอารมณ์	34
สุนทรีย์ภาพทางอารมณ์	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์สิ่งต่างๆบนโลกนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากการเรียนรู้ถึงสาเหตุและปัญหาต่างๆ จึงเกิดความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้น เช่น การกีดกันสิ่งประดิษฐ์อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์ในสมัยโบราณ ทั้งนี้มนุษย์มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น แต่การที่เทคโนโลยีทางวัตถุได้เจริญก้าวหน้ามากเพียงใด แต่ไม่สามารถยกระดับหรือพัฒนาจิตใจของคนได้ และดูเหมือนว่ามนุษย์ในระบบอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ล้วนแล้วแต่ขาดจิตวิญญาณและไร้ชีวิตชีวาเกินมากขึ้น เหตุเพราะมีเรื่องของการแข่งขันและอำนาจของระบบทุนนิยมมาเกี่ยวข้อง เมื่อมนุษย์เกิดความรู้สึกเปลี่ยนเหวและอ้างว้าง สิ่งที่จะทดแทนความรู้สึกเหล่านี้ได้ ก็คงเป็นการไปแสวงหาความสุขใส่ตัว ทั้งดีและไม่ดี ซึ่งก็แตกต่างกันออกไปตามวุฒิกภาวะและวิจรรณญาณของแต่ละบุคคล แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าคนตรีและศิลปิน นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิต เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของจินตนาการ การแสวงหาแนวความคิดและทำการค้นคว้า ทศนคติส่วนตัวผ่านออกมาทาง “สื่อ” บอกเล่าถึงความรู้สึก ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักว่า ความสะดวกสบายและความเจริญทางวัตถุ ไม่ได้เป็นความสุขที่สมบูรณ์ หากมนุษย์เราขาดสิ่งที่เรียกว่า สุนทรีย์ หรือ การรับรู้ถึงความงาม จะช่วยเติมเต็มชีวิตและความสุขของชีวิตเราได้

เมื่อจิตได้สำนึกของมนุษย์ได้เรียกร่องบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกโดยผ่านทางสื่อต่างๆ ทั้งภาษา วัตถุ กิริยาท่าทาง จึงเป็นสิ่งที่ถูกถ่ายทอด เพื่อที่จะทำให้ผู้ส่งสารบรรลุเป้าหมายได้ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอแนะนำเสนอเรื่องการใช้เสียง มนุษย์เรามีทักษะมีการใช้เสียงตั้งแต่แรกเกิด คนตรีอาจก่อเกิดขึ้นเพราะการได้ยินเสียงจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์ มีการรับรู้ เลียนแบบ ศึกษาจังหวะระดับเสียงความดัง – เบา ความกลมกลืน และแตกต่างของเสียงแต่ละประเภทจากใกล้ตัวที่สุด เช่น การเดินของชีพจร การเคลื่อนไหวร่างกาย ไปถึงเสียงจากธรรมชาติและสัตว์นานาชนิด

ดนตรีสากลหรือดนตรีตะวันตกมีพื้นฐานจากความมุ่งหวังไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า จากหลักปรัชญากรีกโบราณราวช่วงปี 800 ก่อนคริสตกาล ที่เน้นความสำคัญของการสร้างร่างกายให้แข็งแรง ด้วยการเล่นกีฬาและการสร้างความงดงามของจิตใจด้วยศิลปะ บทกวี ดนตรี การละคร และรำบำฟ้อน เพื่อสร้างสรรค์ให้มนุษย์สมบูรณ์

ราวปี 585 ก่อนคริสตกาล ชาวกรีกชื่อ ปีธาออร์ส ทิศค้นทฤษฎีการเกิดเสียงขึ้น จากการคำนวณรอบของการสั่นสะเทือนของสายเสียง ได้ข้อสรุปว่า ถ้าสายสั้นกว่าจะได้เสียงที่สูงกว่า ถ้าสายที่ยาวกว่าจะได้เสียงที่ต่ำกว่า นี่คือนิยามของระดับเสียงเป็นโครงสร้างหนึ่งที่สำคัญของดนตรี

มีการจำแนกเครื่องดนตรีเป็น 4 ประเภท

1. เครื่องสาย (String) ได้แก่ ไวโอลิน วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส พิณ แบนโจ แมนโดลิน และกีตาร์ เป็นต้น
2. เครื่องเป่าลมไม้ (Woodwind) ได้แก่ ฟลูต พิโคโล คลาริเน็ต แซกโซโฟน เป็นต้น
3. เครื่องเป่าทองเหลือง (Brass) ได้แก่ ทรัมเป็ต คอร์เน็ต เฟรนช์ฮอร์น ทรอมโบน ทูบา เป็นต้น
4. เครื่องกระทบ (Percussion) ได้แก่ กลองเล็ก กลองใหญ่ กลองเนอร์ กลองบองโก กลองทิมปานี ไซเนส เป็นต้น

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานประติมากรรม 3 มิติ ที่นำเรื่องราวเกี่ยวกับโครงสร้างทางดนตรีและการเรียบเรียงดนตรีมาใช้ในการทำงาน ทั้งนี้บทเพลงจะไพเราะได้หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ว่าจะสามารถจัดเรียงได้เข้าที่เข้าทางมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เปรียบกับข้าพเจ้าทำหน้าที่เป็นนักแต่งเพลง หรือ วาทยากร (Conductor) เลยทีเดียว ซึ่งในงานประติมากรรมของข้าพเจ้าจะประกอบไปด้วยการใช้เส้น และรูปทรงเป็นตัวดำเนินเรื่องเป็นสำคัญ โดยพยายามเปรียบเทียบความรู้สึกเกี่ยวกับบทเพลงที่ออกมาในรูปแบบ 3 มิติ ซึ่งเป็นวัตถุที่ไม่มีเสียง โดยการสร้างจังหวะ การประสานพื้นผิว และสีสันในการใช้รูปทรงที่เน้นความเคลื่อนไหวเพื่อสื่อสารกับผู้ชมได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอการตั้งสมมุติฐานและความสัมพันธ์ระหว่างบทเพลงกับงานประติมากรรม
2. เพื่อแสดงทัศนคติส่วนตัวในการแสดงถึงโครงสร้าง การประสาน ความกลมกลืนในการแต่งเพลง โดยเปลี่ยนขบวนการความคิดนั้นมาเป็นการสร้างสรรค์งานประติมากรรม งานประติมากรรมจึงเปรียบเสมือนกับเป็นตัวแทนของบทเพลง สร้างสรรค์โดยใช้รูปทรงอิสระ
3. เพื่อต้องการนำเสนอการใช้วัสดุ เช่น โลหะชนิดต่างๆ และการปั้นยิปซัมสด เพื่อแสดงถึงคุณค่าและความงามของทัศนธาตุ และการทำงานกันของของเส้นซึ่งแทนค่าด้วยโลหะ และรูปทรงซึ่งแทนค่าด้วยยิปซัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอรูปทรงอิสระที่ได้จากขบวนการแนวความคิดจากการเรียบเรียงบทเพลง
2. ใช้เหล็กเส้นที่มีขนาด 2 – 4 หุน และเหล็กท่อนขนาด 6 หุน โดยใช้เทคนิคการตัดและเชื่อมไฟฟ้าให้เกิดเป็นโครงสร้างหลักก่อน โดยจะมีการทำสีของเหล็กให้เป็นสีดำ รวมทั้งแสดงเนื้อเหล็กจริงด้วย
3. ใช้เทคนิคการปั้นยิปซัมสด โดยจะใช้วิธีผสมสีฝุ่นและผงเหล็กไปในเนื้อปูน และแสดงสีจริงของยิปซัมที่ผสมไว้แล้ว
4. ผลงานจำนวน 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 120x149x197 cm.
 - 4.2 ขนาด 200x183x122 cm.
 - 4.3 ขนาด 159x175x239 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ดนตรี นับเป็นภาษาสากลของมนุษยชาติ เสียงดนตรีคือลำดับของเสียงที่ไพเราะ ศิลปะของดนตรีนั้นไม่ว่ามนุษยชาติภาษาใด เมื่อได้ฟังแล้วก็จะรู้ได้ว่าเป็นเพลง เสราอ่อนหวาน สนุกสนาน คึกคักหรือเข้มแข็ง การที่มนุษย์ต่างชาติต่างภาษาได้ฟังเพลงแล้วมีความเข้าใจตรงกัน ดังนั้นเราจึงถือว่าดนตรีเป็นภาษาสากล¹ อีกทั้งเสียงดนตรียังเป็นสิ่งที่เป็นสิ่งทีบอกเล่าถึงสัญลักษณ์ และการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของนักประพันธ์ ในสังคม สภาพแวดล้อม และยุคสมัยนั้นๆอีกด้วย เราจะเห็นได้ว่าดนตรีเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่แสดงออกถึงสุนทรียภาพ (Aesthetic) ซึ่งเป็นความงามที่มนุษย์สามารถรับรู้ได้ เป็นความงามที่เรามองเห็นด้วยจิตใจ และพลังความนึกคิดโดยคิดทวิต่างๆ ได้ประพันธ์ไว้อย่างไพเราะ การใช้ความสลับซับซ้อนในการเรียบเรียงและกฎเกณฑ์ทฤษฎีมากมาย อันประกอบไปด้วยบันไดเสียงต่างๆ ตัวโน้ต และทางเดินคอร์ด เมื่อผู้ฟังได้ฟังแล้วจึงเกิดความประทับใจ อันเป็นความรู้สึกอันเกิดจากเสียงที่บรรเลงจากตัวโน้ต โดยผ่านเครื่องดนตรี ทั้งนี้จะซาบซึ่งมากน้อยเพียงใด กงขึ้นอยู่กับอารมณ์เพลง คือการใช้สิ่งที่อยู่ทฤษฎีต่างๆข้างต้นมาใช้ ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบหรือโครงสร้างที่สำคัญในการแต่งเพลงให้มีลักษณะเฉพาะในแต่ละบทเพลง

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดนตรีเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าให้ความสนใจ และรู้สึกผูกพันมาโดยตลอด การสะสมประสบการณ์ทางดนตรีของข้าพเจ้า จึงเกิดความสนใจในการฟังดนตรีในหลากหลายแนวทาง ทั้งดนตรีคลาสสิกและดนตรีสมัยใหม่ เพื่อเรียนรู้และวิเคราะห์ถึงพลังแห่งการสร้างสรรค์ของนักดนตรีในแต่ละท่าน

ในปัจจุบันข้าพเจ้าได้มีโอกาสพัฒนาตนเองมาเป็นนักดนตรีอีกด้วย จากเป็นผู้ฟังมาเป็นผู้เล่นดนตรี ทำให้เข้าใจดนตรีในเชิงลึกได้ว่าดนตรีเกิดจากการประสานกันขององค์ประกอบต่างๆ ทั้งเสียง จังหวะ ทำนอง การประสาน พื้นผิว สีสัน และคิดลักษณะหรือรูปแบบ ทุกสิ่งทุกอย่างถูกประสานกัน และแสดงถึงการเรียบเรียงองค์ประกอบทางดนตรีที่ลงตัว โดยศัพท์ทางดนตรีเรียกว่า “Harmony” คือการผสมผสานกันอย่างกลมกลืน

¹ ลองเฟลโล (Henry W. Longfello) www.letworship.com

² สมโภช รอดบุญ (2525:4) www.letworship.com

อิทธิพลที่ได้รับจากองค์ประกอบของคนตรี

จากการที่ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ในการฟังเพลงมาสักช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ตนเองสามารถแยกแยะและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบต่างๆที่สำคัญของคนตรีได้

เมื่อเราเข้าใจถึงองค์ประกอบต่างๆของคนตรีแล้วก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจธรรมชาติของคนตรีได้ โดยองค์ประกอบทางคนตรีมีดังต่อไปนี้

- ระดับเสียง (Pitch) หมายถึง ความสูงต่ำของเสียงในเชิงกายภาพ (Physics) เสียงที่เกิดจากการสั่นสะเทือนเร็ว จะมีความถี่สูงเสียงจะสูง โดยปกติหูของคนเราจะสามารถแยกเสียงตั้งแต่ระดับความเร็ว 20 ครั้งต่อวินาที จนถึง 20,000 ครั้งต่อวินาที เปียโนซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงต่ำสุดจนถึงสูงสุด ที่ใช้อยู่ในคนตรีแทบทั้งหมด มีความกว้างของช่วงเสียงตั้งแต่ 27-4,186 ครั้งต่อวินาที

- จังหวะ (Rhythm) คือ เสียงยาวๆ สั้นๆ หรือเสียงหนักๆ เบาๆ ซึ่งประกอบอยู่ในส่วนของประโยค และสลับซับซ้อนไปในวิถีแห่งการดำเนินของบทเพลง ตรงกับจังหวะดำเนินไปเป็นระยะๆ ตามแบบของการประพันธ์เพลง

- อารมณ์เพลง (Emotion) นับเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของนักประพันธ์เพลง ที่จะสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของตน ผสมกับท่วงทำนองของบทเพลงได้ไพเราะมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้บทเพลงแต่ละบทเพลง ล้วนถูกประพันธ์ขึ้นด้วยจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ตามสภาวะอารมณ์ของนักประพันธ์ขณะช่วงเวลานั้น

- ทำนองเพลง (Melody) ในขณะที่เรากำลังฟังเพลง เราจะพบว่าเสียงสูงๆต่ำๆเคลื่อนที่ต่อเนื่องกันไปเหล่านี้ ยังมีความสั้น ยาว ความหนัก เบา หรือ ความค่อย ดัง แดกต่างกันไปอีกด้วย เราเรียกว่าทำนอง โดยทั่วไปคนตรีจะประกอบไปด้วยทำนอง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ง่ายต่อการจำมากที่สุด ทำนองจัดเป็นพื้นฐานของคนตรี หรือ บทเพลง ซึ่งจะทำให้เราสามารถจำแนกแนวเพลงแต่ละเพลงได้ โดยทั่วไป “ ทำนองที่เป็นหลักในบทเพลง เพลงนี้จะเรียกทำนองหลัก ” (Theme) ซึ่งในแต่ละบทเพลงจะมีทำนองหลักได้มากกว่า 1 ทำนอง¹

- การประสานเสียง (Harmony) การประสานเสียงจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคนตรีอย่างหนึ่ง ที่จะเป็นเครื่องช่วยปรุงแต่งทำนองเพลงที่ไพเราะอยู่แล้ว เกิดความสมบูรณ์และไพเราะมากยิ่งขึ้น บทเพลงบางบทที่มีทำนองเพลงซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้เสียงเพียงไม่กี่เสียงแต่ผู้เรียบเรียงเสียงประสาน (Arranger) ที่ชาญฉลาดก็สามารถนำเอาหลักการประสานเสียงเข้ามาประกอบบทเพลงนั้น ทำให้เกิดความไพเราะขึ้นได้อย่างน่ามหัศจรรย์ การประสานเสียงเกิดขึ้นจากการผสมผสานของเสียงมากกว่า 1 เสียง ในแนวตั้งหรืออาจเป็นในแนวนอน ตัวอย่างของการประสานเสียงคือ ในเพลง Lord Your Heard Blues ส่วนที่เป็นตัว โน้ตในแนวตั้งหลายตัวคือ แนวการประสานเสียงที่จะเคลื่อนที่ตามแนวตั้ง ในขณะที่

¹ ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ 2532:24 www.letworship.com

ทำนองจะเป็นเพียงตัวโน้ตแต่ละตัวที่เคลื่อนที่ไปตามแนวท่อน การประสานเสียงที่จะทำให้เกิดความไพเราะนั้น จะต้องอยู่ในรูปของคอร์ด (Chord)

คอร์ด คือ กลุ่มของเสียงตั้งแต่ 3 เสียงขึ้นไปมาจัดเรียงกันตามแนวตั้ง เสียงสองเสียงเรียงขึ้นไปมักจะไม่เรียกว่าคอร์ดแต่จะเรียกว่าระยะขึ้นคู่เสียง หลักการพื้นฐานของการประสานเสียงคือเรื่องของการสร้างคอร์ดและการจัดเรียงของคอร์ด ในการประสานเสียงนั้นสามารถแบ่งออกเป็นแนวกว้างๆ ได้ 2 แนว คือ

การประสานเสียงสำหรับเครื่องดนตรี

การประสานเสียงสำหรับเครื่องดนตรี หรือ เรียกว่า Arranging นั้น เป็นการแต่งระดับทำนองสำหรับเครื่องดนตรีบรรเลง หรือตรงกับพื้นผิวแบบโฮโมโฟนี (Homophony) ลักษณะการเรียบเรียงเสียงประสานแบบนี้สามารถจะเป็นผู้ประพันธ์เพลงที่แต่งทำนองขึ้นมา (SongWriter) คนหนึ่งจะมีผู้เรียบเรียงเสียงประสาน (Arranger) อีกคนหนึ่งทำหน้าที่นำทำนองเพลงมาสอดใส่เติมแต่งเรื่องการประสานเสียงและกำหนดเครื่องดนตรีที่จะบรรเลง เพลงสมัยนิยมมักจะมีผู้เขียนเพลงและผู้เรียบเรียงเสียงประสานคนละคนกัน สำหรับการประสานเสียงที่เขียนขึ้นเพื่อสำหรับให้วงดุริยางค์บรรเลงมีหลายประเภท เช่น ซิมโฟนีหรือคอนแชร์โตนันเรียกว่า ออร์เคสเตรชัน (Orchestration) ซึ่งจะเกิดจากผู้ประพันธ์และผู้เรียบเรียงเสียงประสานเป็นคนเดียวกัน เราเรียกผู้ประพันธ์เพลงแบบนี้ว่าคีตกวี

การประสานเสียงสำหรับการขับร้อง

มีทั้งแบบการใช้ขึ้นคู่ขับร้องแบบไล่กัน 2 แนวเคาเตอร์พอยท์ (Counterpoint) เป็นรูปแบบที่ต้องอาศัยรูปคอร์ดเป็นหลัก ปัจจุบันเรียกว่า คอรัส (Chorus) และอีกแบบหนึ่งคือการขับร้องแบบใช้เสียงเดียวกัน (Unison) การขับร้องแบบนี้จะใช้เสียงเดียวกันจากเสียงต่ำกับเสียงสูงคู่ขนานกันไปเป็น คู่ 8 เช่น โดต่ำ – โดสูง เรต่ำ – เรสูง เป็นต้น¹

1

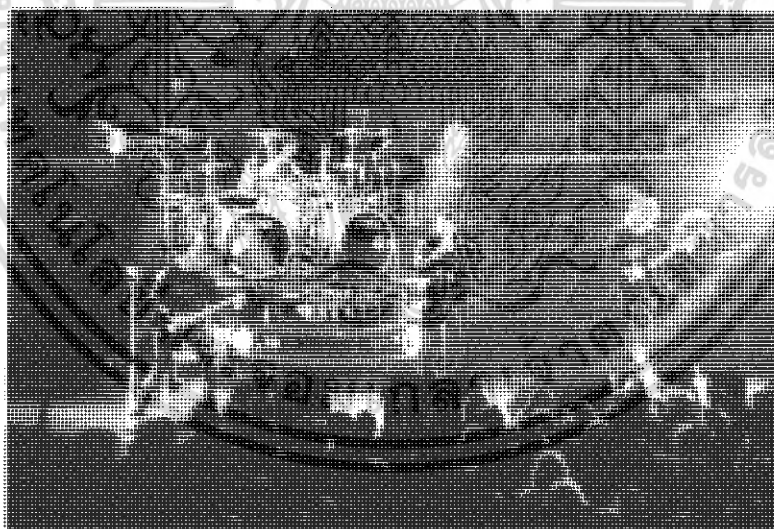
www.letworship.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูล

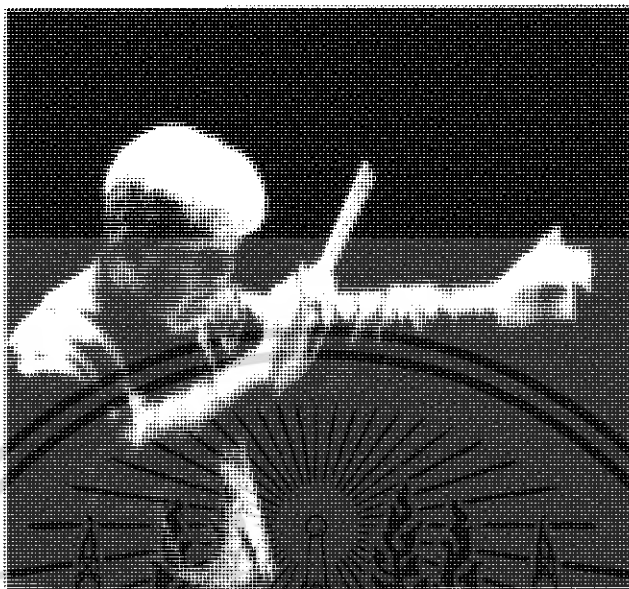

วง Symphony Orchestra ขณะทำการแสดง

วงดนตรีคณะ judas priest ขณะทำการแสดงสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพของวาทยากร(CONDUCTOR)ขณะทำหน้าที่ควบคุมเสียงประสาน

Jimmy page แห่งคณะ LED ZEPPELIN ขณะดำดิ่งในอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงการใช้โครงสร้างของเส้นและรูปทรงอิสระ ผสมผสานให้เกิดความกลมกลืนและความงาม ในผลงานจึงถูกแบ่งออกเป็น โครงสร้างหลัก (Theme) ทำหน้าที่เป็นประธานของรูปทรงและโครงสร้างรอง (Detail) คือส่วนของรายละเอียดที่มีทั้งการซ้ำ การประสาน ความกลมกลืน ความขัดแย้ง และเส้นไหลอยู่ภายในขอบเขตของรูปทรงหลัก เปรียบเสมือนกับโครงสร้างทางบทเพลง (ทางรูปทรง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงาน “ เสียงประสานจากโครงสร้างประติมากรรม ” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้รูปทรงอิสระ เป็นรูปทรงที่เรียบง่ายและแสดงออกถึงอารมณ์ส่วนตัว มีที่มาจากรูปทรงของเครื่องดนตรีและเครื่องเล่นแผ่นเสียง รวมถึงรูปทรงที่ไม่ปรากฏเรื่อง โดยนำเอาการจัดวางและความสัมพันธ์ในการเรียบเรียงรูปทรงมาใช้ จุดเด่นอยู่ที่การใช้เส้นในรูปแบบต่างๆ ผสมกับรูปทรงที่บิดันที่เกิดจากการปั้น โดยจะทำการสร้างแบบร่าง 3 มิติไม่น้อยกว่า 2 ชิ้นในแต่ละชุด ต่อมาจึงเลือกแบบร่างที่ดีที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริง ในการสร้างสรรค์ผลงานจริงไม่ได้เจาะจงที่จะทำงานตามแบบร่างโดยตรง ทั้งนี้อาจมีการขีดหุ่นและปรับเปลี่ยนในบางจุดตามความเหมาะสมอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

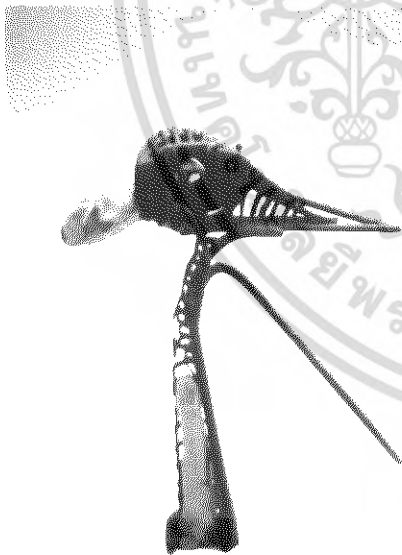
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

อธิบายภาพร่างชุดที่ 1

ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 1 นี้ประกอบด้วยแบบร่างจำนวน 2 ชิ้น ข้าพเจ้าใช้วัสดุคือกระดาษและดินน้ำมันในการสร้างภาพร่าง 3 มิติ ในแบบร่างชิ้นที่ 1 ใช้การทดลองสร้างรูปทรงที่มีความต่างกันมาผสมผสานกัน เส้นในทิศทางต่างๆ ผสมผสานกับรูปทรงที่บิดัน โดยพยายามแสดงการเรียงเรียงรูปทรงให้มีลักษณะเป็นแบบลำดับขั้น (Pattern) เมื่อมองจากด้านข้าง แต่เมื่อมองรวมกันแล้วก็จะเกิดเป็นเป็นรูปทรงใหม่ ส่วนในภาพร่างชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงที่ดูเคลื่อนไหว และดูเป็นอิสระ เนื่องจากเป็นรูปทรงที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและขาดความสมบูรณ์ทางองค์ประกอบอยู่ รวมไปถึงการขาดความแปลกใหม่ทางรูปทรง ข้าพเจ้าจึงเลือกภาพร่างชิ้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่าง 3 มิติชิ้นที่ 1

ภาพร่าง 3 มิติชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่าง 3 มิติขั้นที่ 1

ภาพร่าง 3 มิติขั้นที่ 2

ภาพร่าง 3 มิติขั้นที่ 3

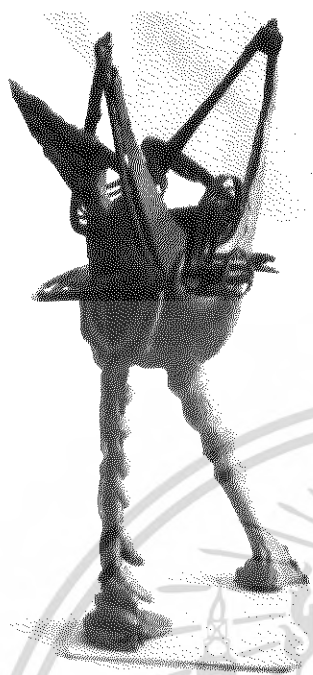
อธิบายภาพร่างชุดที่ 2

ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้คัดทอนรูปทรงให้ดูเรียบง่ายกว่าภาพร่างชุดที่ 1 แต่ได้พัฒนารูปแบบผลงาน ให้มีลักษณะสามารถชมได้ทั้งภายในและภายนอกของตัวผลงาน เพื่อสร้างมิติและความเ็นเอกภาพทางรูปทรงมากขึ้นด้วย

ในภาพร่าง 3 มิติขั้นที่ 1 ประกอบไปด้วยรูปทรงที่เป็นรูปทรงวงกลมขนาดใหญ่ทั้งซ้ายและขวา ส่วนตรงกลางมีลักษณะที่แคบบีบลงไป เพื่อสร้างมิติทางรูปทรง ในภาพร่าง 3 มิติขั้นที่ 2 เป็นการนำรูปทรงหลักจากภาพร่างขั้นที่ 1 มาใช้ คือ รูปทรงที่มีลักษณะคล้ายครึ่งวงกลม ข้าพเจ้าได้พยายามสร้างระยะ โดยใช้การจัดลำดับในการวางรูปทรง แต่ก็ยังขาดความน่าสนใจอยู่เนื่องจากเป็นรูปทรงที่ถูกใช้มาแล้ว และยังขาดชั้นเชิงทางรูปแบบอยู่ ต่อมาในแบบร่างขั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ทดลองใช้รูปทรงที่มีลักษณะเป็น โครงสร้างมารวมกับรูปทรงเป็นปริมาตร แสดงถึงการทำงานของพื้นที่ว่างและรูปทรง ซึ่งให้ผลที่น่าพอใจ และมีความน่าสนใจสำหรับในการพัฒนาผลงานของข้าพเจ้า จึงเลือกภาพร่าง 3 มิติมาขยายเป็นงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่าง 3 มิติชิ้นที่ 1

ภาพร่าง 3 มิติชิ้นที่ 2

อธิบายภาพร่างชุดที่ 3

ในการสร้างภาพร่างชิ้นที่ 3 นี้ มีการใช้รูปทรงในลักษณะ Semi - Abstract คือ รูปทรงกึ่งนามธรรม มีที่มาจากรูปทรงของรูปทรงของมนุษย์ ต้องการแสดงถึงรูปทรงของวาทยากร (Conductor) คือผู้เรียบเรียงเสียงประสาน แสดงถึงพลังจินตนาการของท่วงทำนองใช้ลักษณะของการผสมผสานระหว่างเส้นกับรูปทรง ซึ่งในภาพร่าง 3 มิติชิ้นที่ 1 เป็นภาพร่างที่ข้าพเจ้าทำขึ้นก่อน มีเรื่องราวและรายละเอียดอยู่ที่ส่วนบนของผลงานมากจนเกินไป ต่อข้าพเจ้าจึงสร้างภาพร่างชิ้นที่ 2 ซึ่งให้ผลที่น่าพอใจ เนื่องจากเกิดเอกภาพทางรูปทรงมากกว่า อีกทั้งยังมีความน่าสนใจมากกว่าภาพร่างชิ้นที่ 1 เพราะรูปทรงเกิดดุลยภาพ และมีการทำงานประสานกันทั่วทั้งผลงาน จึงเลือกภาพร่างชิ้นที่ 2 มาขยายเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฏิบัติงาน

1. เหล็กชนิดต่างๆ เช่น เหล็กเส้นขนาด 2-5 หุน , เหล็กเส้นเหล็ยขนาด 2-3 หุน , เหล็กคัตหน้าต่าง, เหล็กแผ่นขนาด 1.5 มม.
2. เครื่องเชื่อมไฟฟ้า
3. เครื่องตัดเหล็กท้อ
4. เครื่องตัดไฟฟ้าและใบตัดชนิดต่างๆ
5. ชูบเชื่อมเหล็กขนาด 2.6 มม.
6. ทั่งตีเหล็ก, ค้อน
7. ปูนยิปซั่มพลาสติกอร์
8. สีสุน
9. อุปกรณ์การปั้นปูนสด

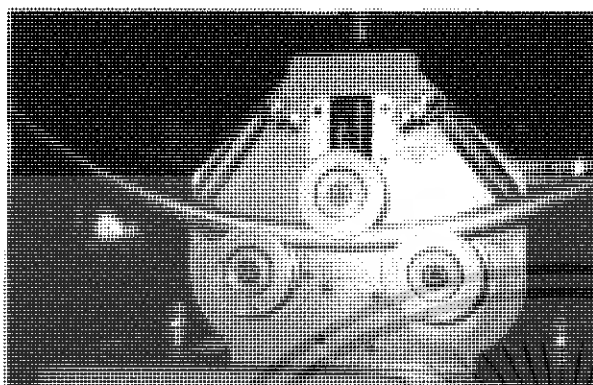
กระบวนการสร้างงาน

1. ใช้เหล็กชนิดท้อและเหล็กชนิดเส้นขนาด 2 – 4 หุน โดยใช้เทคนิคการเชื่อมไฟฟ้าในการขึ้นรูปทรงจนได้โครงสร้างรวมๆของผลงานในแต่ละชั้น โดยมีภาพร่างเป็นตัวต้นแบบขยาย
2. ตัดลวดตาข่ายในตำแหน่งที่ต้องการปั้นยิปซั่ม โดยการตัดลวดตาข่ายที่มีตาถี่ๆ 2 – 3 ชั้น ในการขึ้นรูปจะทำให้เนื้อยิปซั่มเกาะติดชิ้นงานไม่ร่วงหล่น
3. ผสมปูนยิปซั่มในน้ำเปล่า ตีปูนให้เข้ากัน แล้วตักผงโลหะให้ละเอียดพอประมาณ ใส่ลงไปนยิปซั่ม ตีให้เข้ากัน ต่อมาจึงใส่สีฝุ่นผสมลงไป ให้ได้เนื้อสีที่ต้องการ
4. ปั้นยิปซั่มในปริมาณที่หนักพอเหมาะ ในส่วนที่ต้องการปั้นตามต้องการ โดยใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การปั้นปูนชนิดต่างๆในการทำงาน
5. ตกแต่งรายละเอียดและเชื่อมโลหะในส่วนที่ต้องการเพิ่มเติม เสร็จแล้วทำสีโลหะและทำความสะอาดงานให้เรียบร้อย

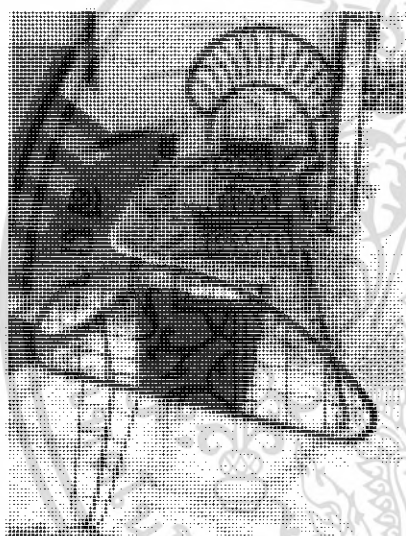
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายแสดงขั้นตอนในกระบวนการสร้างผลงาน

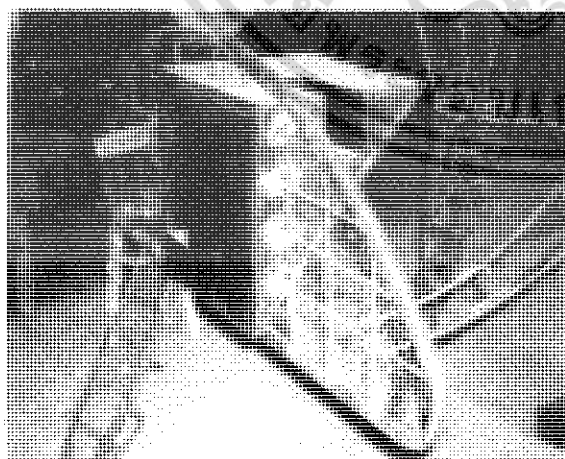
ผลงานขั้นที่ 1

1. นำเหล็กท่อนขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว มาเข้าเครื่องตัดเหล็ก ให้ได้รูปแบบตามต้องการ ในขั้นตอนนี้ต้องมีผู้ปฏิบัติงาน 2 คน เพราะต้องควบคุมการจับเหล็กท่ทั้งซ้ายและขวา อีกทั้งยังเป็นขั้นตอนที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

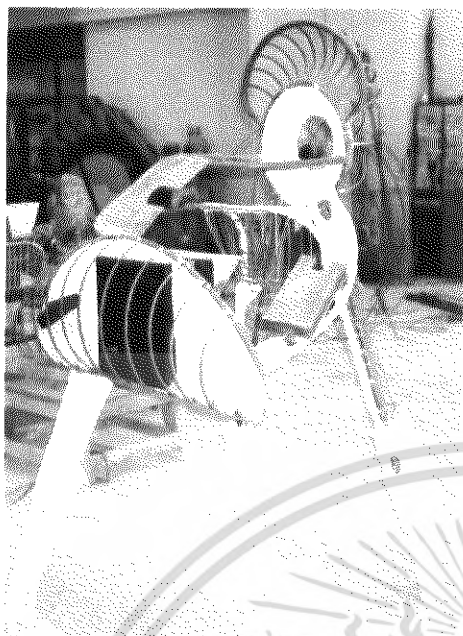

2. นำเหล็กท่อนที่ตัดเหล็กแล้ว นำมาเชื่อมให้ได้โครงสร้างรวมๆ แล้วใช้เหล็กแผ่นตัดให้เป็นรูปทรงเรขาคณิต มาเชื่อมไฟฟ้าประกอบกันตามแบบร่าง 3 มิติ ต่อมาจึงนำมาเชื่อมประกอบกับผลงาน

3. ขึ้นตะแกรงลวดในบริเวณที่ต้องการปั้นปูนสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

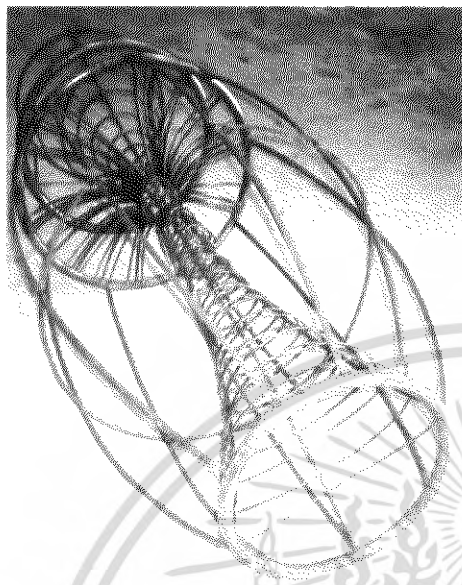

4. ปั่นอึปซัมในส่วนที่ขึ้นตะแกรงลวดไว้ ตก
แต่งสีและทำความสะอาดผิวงาน เป็นอันเสร็จ
สมบูรณ์

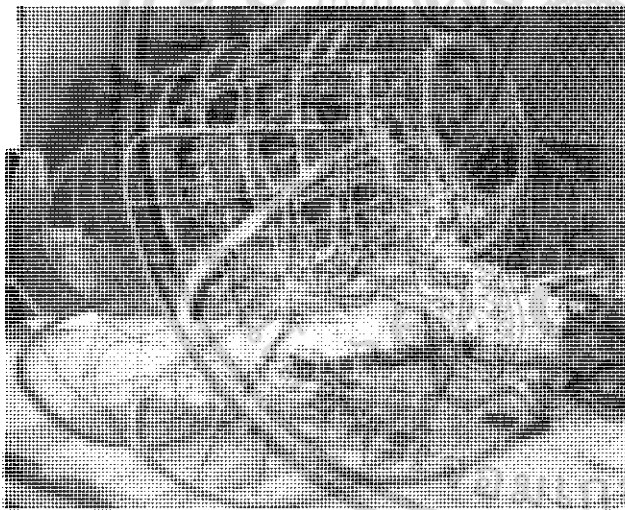

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

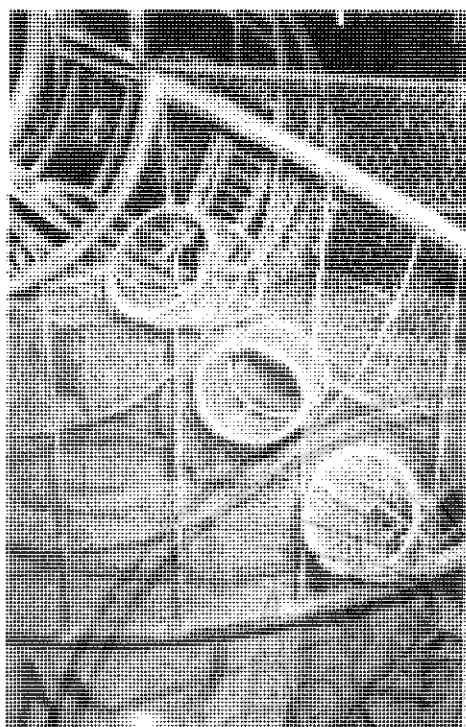
1. ใช้เหล็กท่อที่ตัดแล้วกับเหล็กเส้นขนาด 2-3 หุน มาตัดและเชื่อมให้ได้โครงสร้างภายใน ต่อมาจึงใช้เหล็กเส้นสี่เหลี่ยมขนาด 3 หุน มาตัดโค้งและเชื่อมปิดทับโครงสร้างภายในนั้น แต่ก็ยังเหลือไว้ให้เป็นโครงสร้างอยู่

2. ใช้เหล็กท่อที่ตัดแล้ว นำมาเชื่อมประกอบตรงส่วนล่างของผลงาน ต่อมาจึงใช้เหล็กเส้นขนาด 2-3 หุน เหล็กตัดหน้าต่างมาเชื่อมเพิ่มรายละเอียดในผลงาน จนได้โครงสร้างที่สมบูรณ์

78207

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชิ้นตะแกรงลวดสำหรับพื้นที่ที่ต้องการปั้นสด

4. ผสมปูนยิมซึ่มกับผงเหล็กและฝุ่น นำไปใช้ในบริเวณที่ชิ้นตะแกรงลวดไว้ ในผลงานชิ้นนี้ใช้ปริมาณของปูนมากกว่าในผลงานชิ้นที่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

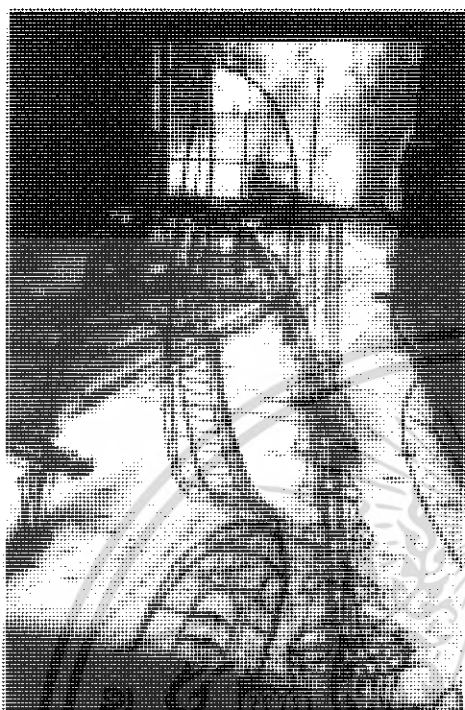
5. ปีนยิปซั่มเพิ่มเติมให้เป็นเส้นบริเวณส่วน
กลางของผลงาน และนำแผ่นเหล็กความหนา
1.5 มม. ตัดด้วยเครื่องตัดเหล็กไฟฟ้า ขนาดต่างๆ
มาเชื่อมปิดลงไป

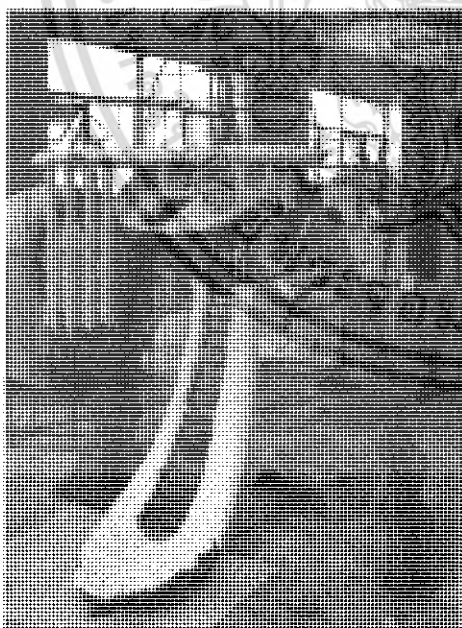
6. เก็บรายละเอียดของผลงานให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

1. เชื่อมโครงสร้างในส่วนล่างของผลงานก่อน

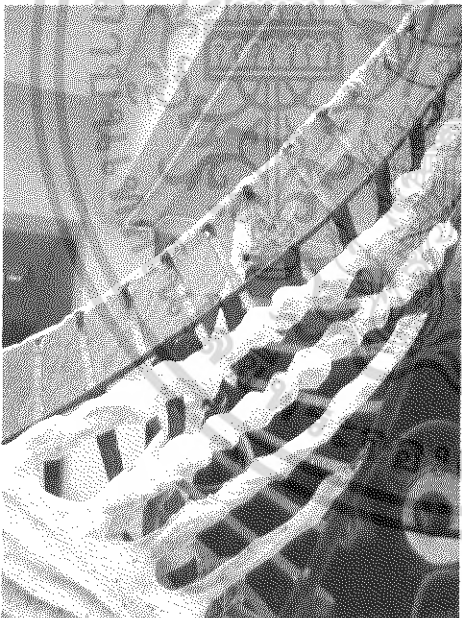

2. ต่อมาจึงทำการปัดในส่วนที่ขึ้นตะแกรง
สวดไว้ โดยเหลือพื้นที่เหล็กเส้นด้านบนไว้
สำหรับการต่อเติมผลงานในขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ต่อเติมส่วนของผลงานโดยใช้เหล็กเส้นขนาด 4 หุนตัดให้โค้ง แล้วนำมาเชื่อมตรงส่วนกลาง ต่อมาจึงนำเหล็กตัดหน้าต่างมาตีโค้ง แล้วนำมาเชื่อมไล่เรียง กันตามโครงสร้างที่ได้ต่อเติมไว้

4. เก็บรายละเอียด เพื่อสร้างการประสาน และความกลมกลืนของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

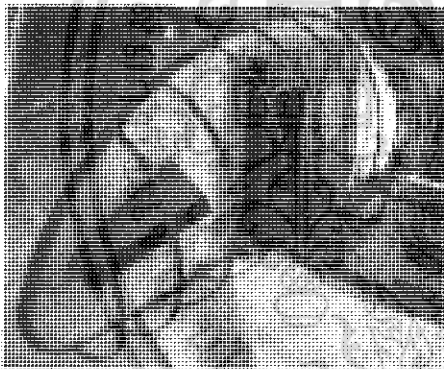
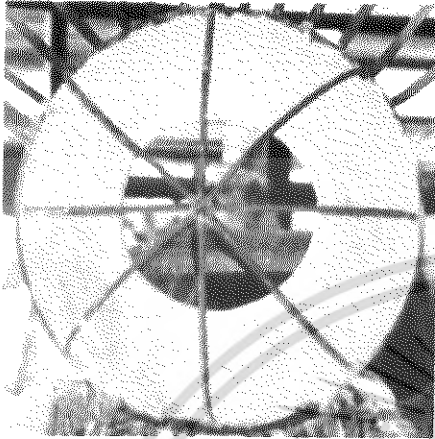
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เกิดจากความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้รับจากอิทธิพลทางเสียงดนตรี เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังเสียงดนตรีแล้ว ผลที่ตามมาคือความรู้สึกที่ได้รับเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องราวต่างๆผ่านทางตัวโน้ต และรูปแบบการเรียบเรียงโครงสร้างทางบทเพลงของนักประพันธ์ผู้นั้น ก็ล้วนแล้วแต่มีวิธีการเฉพาะและเสน่ห์ของแต่ละบุคคล บทเพลงสามารถสร้างความรู้สึกทางอารมณ์ต่างๆแก่ผู้ที่ได้รับฟัง เช่น ช่วยให้ผู้ผ่อนคลายจิตใจ สนุกสนาน หรือเศร้าโศกได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมีหน้าที่เปลี่ยนแปลงความรู้สึกนั้นผ่านออกมาทางการใช้รูปทรง โดยการคิดค้นรูปทรงที่เกิดจากการใช้ทัศนคติ ในรูปแบบเฉพาะตน ตลอดจนการวิเคราะห์รูปแบบและการค้นหาความงามนำเสนอผ่านทางเทคนิควิธีการทางประติมากรรม โดยการใช้การประสานกันของทัศนธาตุต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความงามหรือสุนทรียภาพทางการมองเห็น ทั้ง เส้น สี พื้นผิว และรูปทรง โดยสร้างสรรค์ออกมาผ่านงาน 3 มิติ เสมือนกับการเรียบเรียงบทเพลงเพลงหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1

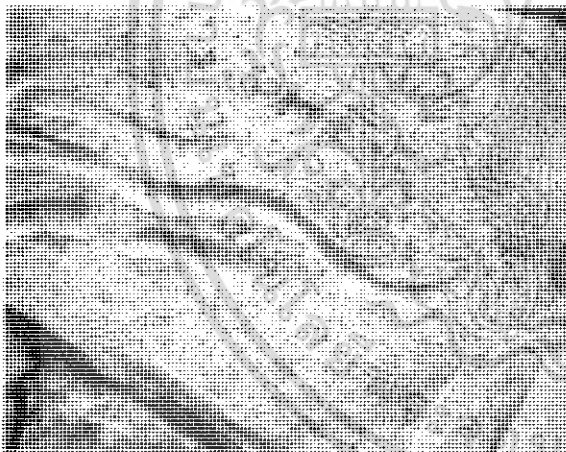
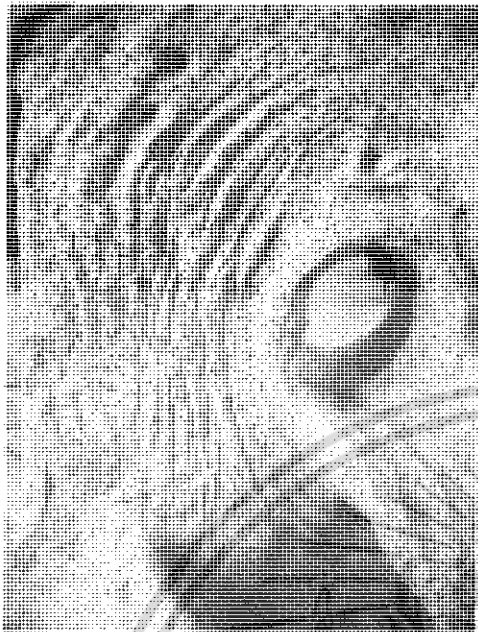

เส้น (Line)

เส้นเป็นองค์ประกอบทางทัศนธาตุ ที่สำคัญในผลงานชิ้นที่ 1 นี้ ประกอบไปด้วยการทำงานของเส้นในรูปแบบต่างๆ จากภาพ แสดงถึงการทำงานของเส้นกับรูปทรง ด้วย เส้นที่มีความโปร่ง กับปริมาตรของวงกลมที่มี ความที่บดบังเมื่อมองในมุมมองที่มองจากเส้นไปหารูปทรง ก็จะเกิดผลทางสายตาคือมองเห็นเส้นในรูปทรง ขนาดของการใช้เส้นในผลงานชิ้นนี้นับเป็นสิ่งสร้างความหลากหลายให้กับตัวผลงานได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อเส้น ถูกนำมาใช้ด้วยขนาดและทิศทางที่แตกต่างกันย่อมก่อให้เกิดมิติของเส้นด้วยการทับซ้อนอันเกิดจากมุมมองทางสายตา จากภาพเส้นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นตัว กำหนดขอบเขตโดยมีเส้นแบนๆและรูปทรง ทำงานอยู่ภายในสิ่งที่เห็นก็คือความแตกต่างของความยาวของเส้นแบนๆที่ถูกใช้ในแบบวิ่งจากด้านล่างสู่ด้านบน ในลักษณะไล่เรียงกันไปจากแคบไปกว้าง ก่อนที่จะคืนตัวแบบเดิม ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความรู้สึกเหมือนกับการ โยนก้อนหินลงไปใต้น้ำ เมื่อผิวน้ำที่มีความนิ่งอยู่ เมื่อเกิดการปะทะ ณ จุดหนึ่ง ก็จะเกิดเป็นคลื่นตีวงกว้างบริเวณนั้น จนเมื่อแรงปะทะหมดไป ผิวน้ำจึงสงบนิ่งกลับคืนสู่สภาพเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

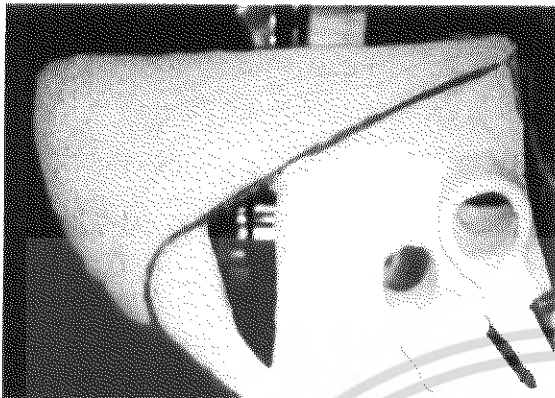

พื้นผิว (texture)

ในผลงานชิ้นที่ 2 นี้มีการใช้พื้นผิวที่ดูหยาบและขรุขระเข้ามาในผลงานมาก จากภาพแสดงร่องรอยของพื้นผิวที่เกิดนิ้วมือและเครื่องมือในการปัด เป็นการแสดงความแตกต่างของพื้นผิวการปัดด้วยนิ้วมือแสดงถึงรูปแบบของการปัดสด ที่ดูรวดเร็ว และจับปล้นเสมือนกับนักดนตรีที่อยู่ในอารมณ์ ที่กำลังจึกคักและเข้าถึงกับบทเพลงที่ตนเองกำลังเล่นอยู่ ส่วนการใช้อุปกรณ์ที่แสดงถึงอารมณ์ของเครื่องมือปัด ก็ให้ความรู้สึกอีกด้านหนึ่ง คือเป็นอารมณ์ที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นเปรียบเทียบกับเสียงของกีตาร์ไฟฟ้า ที่ต้องผ่านภาคขยายเสียงคือ OVERDRIVE หรือตู้แอมป์ แต่ถูกเล่นออกมาด้วยนิ้วมือของมนุษย์อีกทั้งยังต้องการพูดถึงอารมณ์ที่ไร้ขอบเขตแต่อยู่ภายใต้การจำกัดการทำงานให้อยู่ในรูปทรงหลักอีกด้วย

นอกจากพื้นผิวที่ปรากฏจากเทคนิคของการปัดแล้ว พื้นผิวที่ปรากฏจากวัสดุ ก็เป็นสิ่งที่ทำหน้าที่สำคัญทางทัศนธาตุในผลงานชิ้นที่ 2 นี้เช่นกัน กล่าวคือผงโลหะที่ผสมลงไปในเนื้อของปูนยิปซัมที่แห้งแล้ว เมื่อเวลาผ่านไป 2-3 วัน ก็จะเกิดเป็นเกล็ดสนิมสีส้มเล็กๆ กระจายซ้าๆกันไปทั่วทั้งผลงานซึ่งข้าพเจ้าได้นำเอาเรื่องนี้เป็นการแทนค่าในเรื่องของจังหวะทางเสียงเพลง จากการซ้าๆกันของพื้นผิวนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

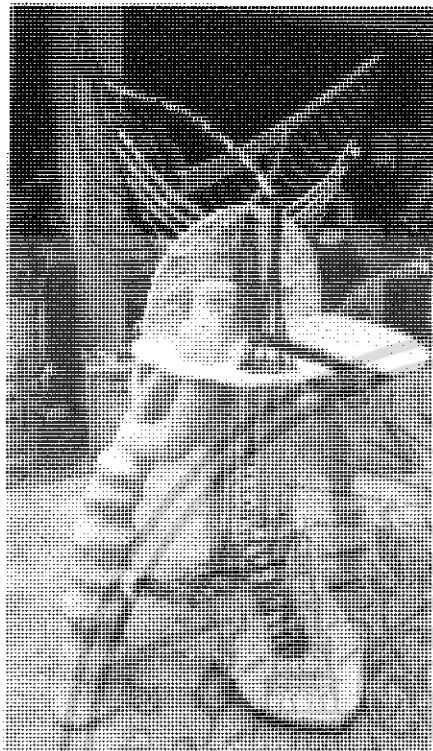

ที่ว่าง (space)

ในผลงานชิ้นที่2นี้ พื้นที่ว่างและรูปทรงมีการทำงานกันเกี่ยวพันกันกล่าวคือ จากส่วนของรูปทรงที่มีลักษณะเป็นแผ่นปริมาตรที่มีความทึบตัน มีที่ว่างกระทำอยู่ทั้งภายในภายนอกกระทำกับรูปทรงอยู่ที่ว่างภายในคือรูป3เหลี่ยมและวงกลมที่ถูกเจาะดังภาพ เป็นส่วนที่มีอากาศผ่านเข้าออก เป็นการลดความรู้สึกที่ทึบตันของรูปทรง โดยการนำพื้นที่ว่างมาใช้ ส่วนที่ว่างภายนอกได้เข้ากระทำต่อตัวรูปทรง เพื่อสร้างความชัดเจนให้กับรูปทรง ภาพต่อมาแสดงถึงที่ว่างที่กระทำต่อเส้น เราจะเห็นว่าเส้นที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง จะทำให้เกิดที่ว่างภายในจำนวนมาก โดยมีเส้นนั่นเองเป็นตัวกำหนดขอบเขตของพื้นที่ว่างไว้ ทั้งนี้ตำแหน่งของ ที่ว่างยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามมุมมองของผู้ดู เนื่องจากตำแหน่งโครงสร้างของเส้นมีการทับซ้อนสามารถเคลื่อนไหวได้ เมื่อเราเปลี่ยนตำแหน่งการมอง เป็นการแสดงถึงมิติของที่ว่างนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่3

รูปทรง (Form)

ในผลงานชิ้นที่3นี้เป็นรูปทรงที่มีความแตกต่างไปจากผลงานทั้ง2ชิ้นที่ผ่านมา โดยปรากฏออกมาในลักษณะรูปทรงที่ถูกตัดทอนมาจากมนุษย์ เป็นรูปทรงปริมาตรที่มีความหลากหลาย ทั้งหนาและบางและขนาดที่แตกต่างกัน การสร้างรูปทรงประกอบด้วยรูปทรงที่ถูกทับซ้อนแสดงถึงการไหลเวียน และสอดประสานกันไปภายในผลงาน การใช้เส้นได้ถูกลดบทบาทลงโดยเพิ่มพละกำลัง ไปที่การใช้รูปทรงที่มีปริมาตร ผลที่ได้รับคือความรู้สึกที่หนักแน่นของรูปทรงแต่ก็ยังมีเส้นเข้ามาร่วมกับรูปทรงอยู่เพื่อสร้างการประสานของเส้นและรูปทรง ทั้งนี้ยังสร้างความรู้สึกที่มีการเคลื่อนไหวโดยการใช้เส้นและพื้นผิวเป็นตัวทำหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

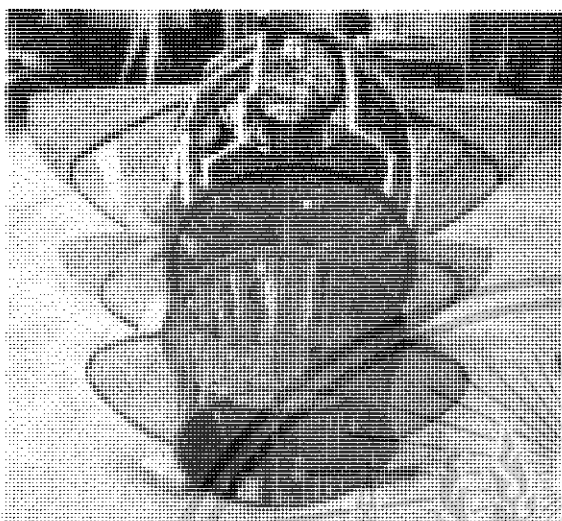
ผลงานชิ้นที่ 1

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้เนื้อหาส่วนอยู่ที่การใช้เส้น เส้นจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างเรื่องราว และรูปร่างในผลงาน จากภาพรวมของผลงาน องค์ประกอบเกิดจากช่วงฐานที่มีความกว้างแล้วพุ่งขึ้นไปสู่ด้านบนเป็นรูปสามเหลี่ยมพีรามิด นับเป็นการสร้างรูปแบบขององค์ประกอบ ที่มีการใช้มาอย่างยาวนาน ต่อมาเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบด้านในของผลงาน จะประกอบไปด้วยการใช้เส้นในทิศทางต่างๆ และภายในเส้นนั้นก็ประกอบไปด้วยรูปทรงและในรูปทรงก็ยังเส้นทำงานอยู่ ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการนี้เพื่อสร้างความประสานกันของเส้นและรูปทรง ให้เกิดความกลมกลืนกันน้ำหนักส่วนใหญ่ของผลงานชิ้นนี้ องค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ จะถูกกระจายให้อยู่ในส่วนบนของผลงาน ในขณะที่ด้านล่างของผลงานมีลักษณะเป็นรูปทรง ที่ทำหน้าที่เป็นตัวรองรับแต่ก็ยังมีเส้น เพื่อสร้างรายละเอียดและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงบนล่างมีการสร้างเส้นในลักษณะการแปรเปลี่ยน เพื่อสร้างความรู้สึที่เคลื่อนไหวและมีความหลากหลายมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

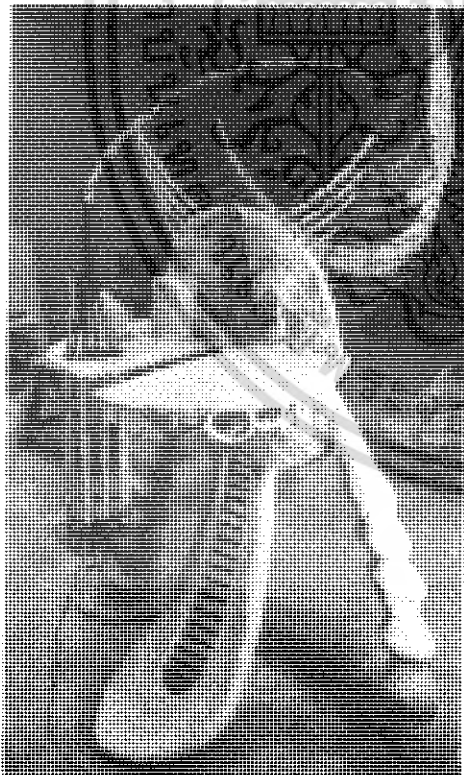
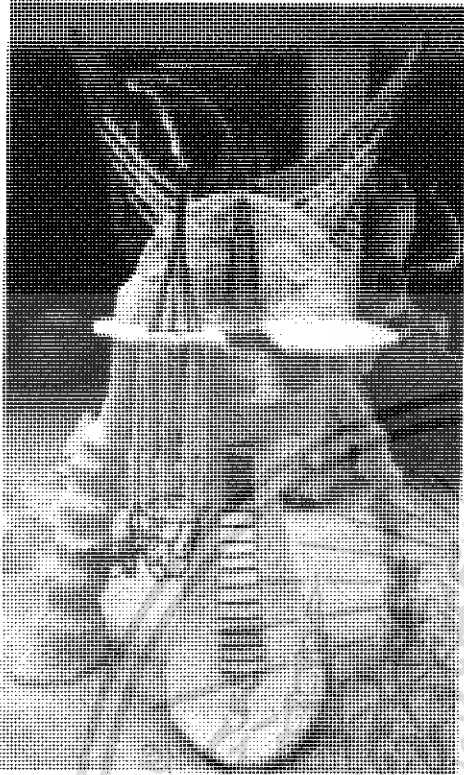
ผลงานชิ้นที่ 2

ในการสร้างองค์ประกอบในผลงานชิ้นที่ 2 นี้ เนื้อหาและเรื่องราวถูกสร้างสรรค์ออกมา ให้แสดงถึงความงามในแนวนอน แต่ก็ยังใช้วิธีการสร้างรูปทรงรวมเป็นสามเหลี่ยมอยู่ การใช้เส้นและรูปทรงหลักในผลงานชิ้นนี้มีความเรียบง่ายมากกว่าผลงานในชิ้นที่ 1 แต่เพิ่มมิติและความหลากหลายเข้าไปแทนที่รูปทรงที่อยู่ข้างล่างของผลงานมีรูปร่างที่ซ้ำกัน แต่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของขนาดมีระดับ จาก ใหญ่ กลาง และเล็ก ทำหน้าที่เป็นตัวรองรับ รูปทรงกลวงด้านบนที่วางอยู่อย่างลาดเอียง แสดงถึงความไม่สมดุลของรูปทรงเมื่อมองจากด้านข้างเรื่องราวในส่วนล่างของผลงานจะปรากฏไม่เด่นชัด ที่มีปริมาตรเมื่อมองจากด้านหน้า-หลัง เนื่องจากเป็นรูปทรงแบนๆเท่านั้น แต่ก็แก้ปัญหาด้วยการเพิ่มรายละเอียด ด้วยการให้เส้นให้ทำงานอยู่ด้านข้างของวัตถุ เพื่อเป็นการเชื่อมองค์ประกอบและลดความขัดแย้งของรูปทรง ส่วนเรื่องราวในส่วนของรูปทรงด้านบนนั้น เป็นการทำงานของรายละเอียดในรูปทรงหลัก โดยถูกกำหนดขอบเขตและรายละเอียดที่ปรับเปลี่ยนภายในรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ มีลักษณะการจัดวางแบบกระจายองค์ประกอบของเส้น และ รูปทรงให้ทำงานไหลเวียนไปทั่วทั้งผลงาน โดยเริ่มวิเคราะห์จากภาพรวมของผลงานเป็นการใช้เส้นสามเหลี่ยมพีรามิด โดยให้ส่วนปลายของสามเหลี่ยมมาชนกัน จนเกิดเป็นส่วนกลางของผลงาน ข้าพได้ใช้รูปทรงของวงกลมในลักษณะที่มีการทับซ้อน จนเกิดเป็นระย้าทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมรูปทรง บน-ล่าง ไว้ด้วยกัน

ในผลงานชิ้นนี้เราจะเห็นได้ว่าปริมาณของรูปทรงจะทำหน้าที่ในส่วนกลางและส่วนล่างของผลงาน ในขณะที่รูปทรงด้านบนปรากฏเป็นลักษณะของโครงสร้างมากกว่า จึงมีการใช้เส้นจากส่วนกลางของรูปทรงกลมตรงกลาง ทำหน้าที่เป็นตัวเพื่อเติมเรื่องราวของรูปทรง ให้เกิดการเชื่อมโยงจากด้านบนไปสู่ส่วนล่างของผลงาน เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง ในส่วนล่างของผลงานได้สร้างปริมาตรของเส้นโค้ง ซ้ายและขวา ในขนาดที่ต่างกันเป็น การแสดงถึงความแตกต่างของรูปทรงส่วนตรงกลาง ใช้รูปทรงที่โค้ง จากส่วนกลางตกลงสู่พื้น โดยมีเส้นโค้งกลวงอยู่ตรงกลาง เป็นการสร้างพื้นที่ว่างในรูปทรง ซึ่งได้ปรากฏและถูกใช้ทั่วทั้งผลงาน เป็นการสร้างความกลมกลืน โดยใช้หลักขององค์ประกอบศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

บทเพลงที่ถูกแต่งขึ้นล้วนเกิดจากจินตนาการและประสบการณ์ของศิลปินผู้นั้น ที่ล้วนแล้วแต่จะนำมาประสบการณ์นั้นมาถ่ายทอดเล่าเรื่องในรูปแบบของบทเพลงชนิดต่างๆ บทเพลง สามารถส่งผลต่อผู้ที่ได้รับฟังให้เกิดการวิเคราะห์และเกิดสุนทรียภาพทางความรู้สึกจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางการรับฟังของบุคคลผู้นั้นเพราะคนที่ฟังเพลงมาเป็นเวลาที่ยาวนาน จะสามารถฟังแล้วจับใจความรวมถึงสามารถวิเคราะห์ถึงคุณค่าในบทเพลงนั้นได้

คนทำงานศิลปะทุกๆคนล้วนมีความต้องการที่จะนำเสนอความคิดของตนเอง ต่อผู้อื่นหรือสื่อสาร ให้กับผู้อื่นให้มากที่สุดทั้งนี้เพื่อให้ผู้ดูงานนั้นรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ เช่น เมื่อนักดนตรีคลาสสิกกำลังเล่นเพลงที่มีอารมณ์เศร้าสร้อย จนทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ ย่อมเป็นการทำงานที่บรรลุเป้าหมายของนักดนตรีเพราะดนตรีที่แท้จริงนั้นไม่จำเป็นต้องเสแสร้งความรู้สึกแต่เป็นความรู้สึกที่ตรงไปตรง มามากกว่า

ในผลงานศิลปะนิพนธ์เสียงประสานจากโครงสร้างประติมากรรม ได้มอบประสบการณ์ทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแก่ข้าพเจ้ามากมาย ทั้งด้านการพัฒนาแนวเรื่องรูปทรงและเทคนิค และยังทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ว่าการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ล้วนเต็มไปด้วยประสบการณ์ชีวิตขบขยความได้ในแต่ละวันชีวิตของเราล้วนแล้วแต่พบเจอเรื่องราวต่างๆในหลายแง่มุมทั้งด้านดีด้านลบ ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ ในแต่ละครั้งจะผิดหรือถูกก็มีอาจทราบได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องทำก็คือยอมรับในสภาพการณ์นั้นๆ หากมองดีๆในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมา ก็เปรียบเหมือนกับการทำงานศิลปะนั่นเองกล่าวคือ ในการตัดสินใจทำงานในแต่ละชิ้น ล้วนแล้วแต่เกิดจากการตัดสินใจที่จะเลือกทำของเราเอง ถึงแม้ว่าจะมีใครมาดำเนินหรือสรรเสริญในตัวผลงานของเรา เราก็ยังมีหน้าที่ยอมรับฟังความคิดเห็นอย่าง ใจกว้างและ สุดท้ายนี้สิ่งที่สำคัญก็คือความซื่อสัตย์กับความรู้สึกของตนเอง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในทัศนคติของข้าพเจ้าการทำงานศิลปะ ให้เกิดผลและมีความสุขย่อมเกิด จากความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานการจัดแบ่งตารางการทำงานให้เหมาะสม และการพักผ่อนนอนหลับอย่างเพียงพอ ตลอดจนถึงการรักษาสุขภาพจิตให้คืออยู่เสมอ จะทำให้ผู้ทำงานศิลปะมีความยืดหยุ่นทางความคิด งานศิลปะที่เราได้สร้างสรรค์ขึ้นมา จึงจะตอบสนองความรู้สึกของคุณได้เป็นอย่างดีอย่างธรรมชาติ นอกจากนี้เรื่องของเวลาก็เป็นสิ่งที่สำคัญ มนุษย์เราทุกคนรู้ว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความค่ามากที่สุด คนเราทุกคนมีเวลาที่เทียบกันหมดคนโลกใบนี้ ล้วนแล้วแต่จะตีค่าและเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากเสี้ยววินาทีนั้นได้มากน้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ชอุต นิมเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2527.

อัศนีชัย ชูอรุณ . ประวัติศาสตร์ศิลปะยุคฟื้นฟูและยุคใหม่ ,กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2537

Website

www.letworship.com สมองเฟลโล (Henry W. Longfello)

www.letworship.com สมโภช รอดบุญ (2525:4)

www. letworship.com ฃรุฑ์ สุฑ์จิตต์ 2532:24

www.metalthai.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน เสียงประสานในอุดมคติ

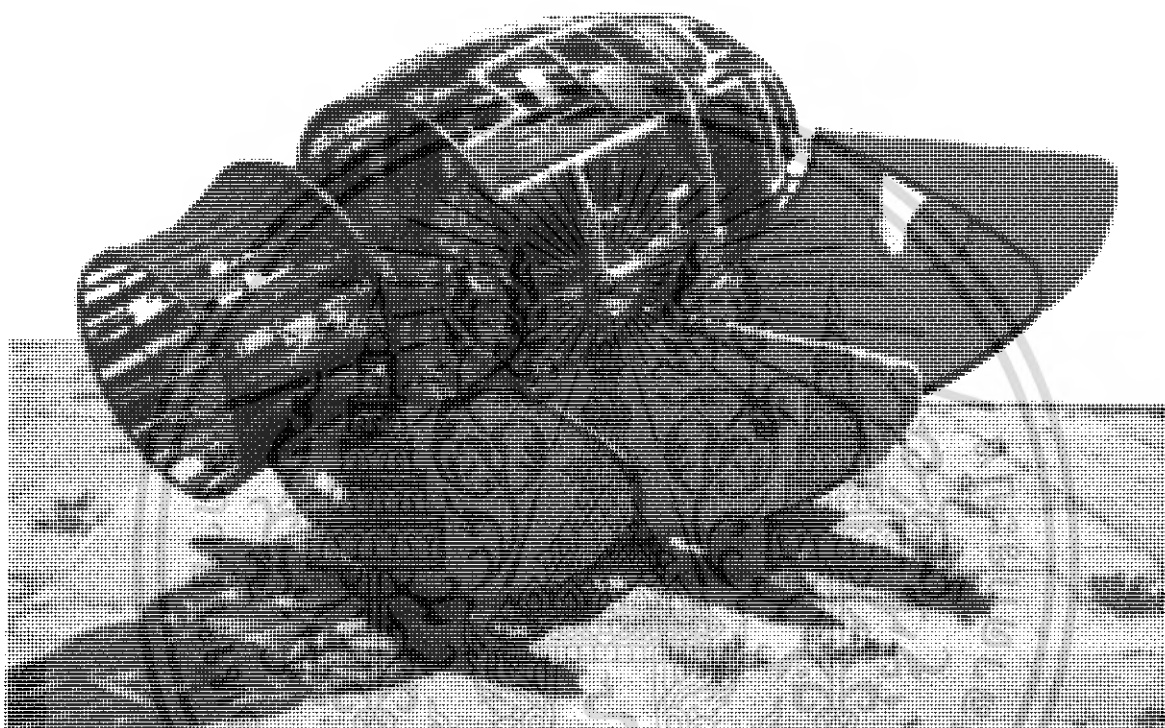
เทคนิค เชื่อมโลหะ, เป็นอิมพัชชั่น

ขนาด 120x149x197 cm.

ปี 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน การเดินทางของอารมณื

เทคนิค เชื่อมโลหะ,เป็นอิปซัม

ขนาด 200x183x122 cm.

ปี 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สุนทรียภาพทางอารมณ

เทคนิค เชื่อมโลหะ, เป็นอิปซัม

ขนาด 159x175x239 cm.

ปี 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ไพฑูรย์ ทองดี

เกิดวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2526

ที่อยู่ 206 ม.8 ถ.ทุ่งสง-สุราษฎร์. ะมาย อ. ทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช 80110

โทรศัพท์ 084-669-20-57

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล
- โรงเรียนสตรีทุ่งสง
- โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวศึกษา
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ประวัติผลงาน

- 2547 แสดงผลงาน mini sculpture ณ อาคาร อัมรินทร์พลาซ่า
- 2548 นิทรรศการ 6 + 1 + 1 การแสดงศิลปกรรมระหว่างประติมากรรม จากประเทศไทย สเปน และอิตาลี ณ หอศิลป์ศิลปากร
- 2549 Constructors de Somnis CENTRE CULTURAL LA MERCE Girona Spain
- 2549 ร่วมแสดงผลงานการประกวดประติมากรรมของสโมสรโรตารีธนบุรี
- 2550 ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรม อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 3 ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า
- 2550 แสดงผลงาน divine sculpture ณ โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพ

เกียรติประวัติ

- 2540 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันประเภท ภาพไทยลายเส้นเขียนขยายตามแบบ ม.ต้น ในงานวันมัธยมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ 10
- 2541 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันทักษะวิชาศิลปะศึกษา ประเภทภาพไทยลายเส้นขยายตามแบบ ม.ต้น ในงานวันมัธยมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2542 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 การประกวดภาพถ่ายก้ามะลอ (แบบลายรดน้ำ) เขียนตามแบบ ระดับ ม.ปลาย ในงานวันมัธยมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ 12
- 2545 รางวัลชนะเลิศ การแข่งขันทักษะวิชาชีพ ประเภทศิลปกรรม วิชาวาดเส้น ของสมาคมโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย
- 2547 รางวัลสนับสนุน การประกวดประติมากรรมติดตั้ง ณ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้